

דף יד.

עין משפט א.

יו"ד סימן רד סעיף א

- א. עיקר הנדר האמור בתורה שיתפס בדבר הנדור ^ש כגון שאומר ככר זה עלי כקרבן ^ת, או שאמר יאסר עלי ככר זה, או ככר זה עלי איסור.
- א. ב. ה"ה אם תלה הככר בדבר הנדור כגון שאמר על אחר יהיה כזה אסור אפי' עד מאה ^א, או שנדר על יום אחד להתענות בו או לא לאכול בו בשר, ואח"כ אמר על יום אחר יהיה כזה ג"כ אסור.

עין משפט ב.

יו"ד סימן רה סעיף א

עין לעיל דף יג: עין משפט ט

עין משפט ג.ד.ה.

יו"ד סימן ריב סעיף א

- א. הנודר בתורה כגון שאמר פירות אלו עלי כס"ת לא אמר כלום ^ב, וא"צ התרה, אם הוא ת"ח, אבל אם הוא עם הארץ צריך התרה כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים. אבל אם נדר במה שכתוב בה אסור ^ג, שהרי כתוב בה איסור.
- א. ב. נטלה בידו ונדר בה הוי כמי שנדר במה שכתוב בה ^ד.
- הגה: אבל הנשבע בתורה ככל ענין צריך התרה ^ה. ועיין בסי' רל"ז.

- ש. והיינו לאפוקי מדבר האסור, ש"ך. והוא ממשנה נדרים דף י' ע"ב, ובגמ' שם דף י"א ע"ב, וממשנה ריש פ"ג, ובגמ' שם דף י"ד ע"ב.
- ת. וכ"ש אם אמר קרבן עלי ככר זה. ש"ך מר"ן.
- א. ואפי' השני אמר על דבר אחר שאינו מינו של הראשון כגון שהראשון הוא ככר והשני הוא בבשר והשלשי הוא בפירות. ש"ך ס"ק ד'.
- ב. מבריתא בנדרים י"ד ע"ב לפי שדעתו על הגוילין ולא כלום. ש"ך ס"ק א'.
- ג. מבריתא שם.
- ד. שם וכתירוצא בתרא בגמ'.
- ה. וכיון שיש חולקין אם אדם התחייב שבועה בנקיטת חפץ צריך שישים ידו על הס"ת שהוי אוחזה בידו ולא יכול לומר על הגוילים נתכוונתי. ט"ז ס"ק ב' מב"י.

דף יד:

עין משפט א.ב.

יו"ד סימן ריב סעיף א

עין בסעיף הקודם

עין משפט ג.

יו"ד סימן ריג סעיף א

א. הנדרים אין חלין על דבר שאין בו ממש^י, ע"כ אם אמר קונם שאני מדבר עמך או שאני עושה לך או שאני מהלך לך או שאני ישן עמך אינו נדר, וה"ה אם אמר דיבורי או עשיתי או הליכתי אסורים עליך ושינה אסורה עלי אינו נדר רק מדרבנן^ז צריך שאלה.

ב. לפ"ז ראובן האוסר עליו תפילתו של שמעון צריך שאלה מדרבנן, אבל אם אמר קונם פי"ה המדבר עמך או קונם ידי העושות עמך, או קונם רגלי מהלכות לך או קונם עני בשינה הוי נדר גמור מן התורה, כ"ש אם יאמר יאסר עליך פי לדבורי, או ידי לעשייתי ורגלי להלוכי.

הגה: האומר דיבור פי עליך או נטילת אבן עלי י"א דהוי נדר כיון שהזכיר הפה^ט או האבן.

עין משפט ד.ה.

יו"ד סימן ריג סעיף ג

ד. אמר קונם עיני בשינה היום אם אני אישן למחר הרי לא יישן היום שמא ישכח ויישן למחר^י, אבל אם אמר קונם עיני בשינה למחר אם אישן היום, יכול לישון היום ולא חיישינן שמא למחר ישכח נדרו ויישן.

ו. מברייטא בשבועות כ"ה ע"א, ונדרים דף י"ד ע"ב. ומשנה נדרים י"ד ע"ב וכאוקימתא דרבינא.

ז. וכתב הש"ך דנפ"מ בין נדר דאורייתא לדרבנן דאם צריך לנהוג איסור כימים שנהג בהם היתר. והיינו שמדרבנן צריך שאלה אפי' בדבר שאין בו ממש, ופותחין לו פתח ממקום אחר. ש"ך ס"ק ג'.

ח. ממשנה נדרים י"ג ע"ב.

ט. אף שהדיבור אין בו ממש כיון שהזכיר החפץ גם כן חל הנדר. ש"ף ס"ק ו'.

י. הש"ך ציין לעיין בסוף סי' ר"כ ובסוף רל"ט.